

[Dorte Bennedsen]

modtagerens pligt til at udnytte sin erhvervsevne; er de afgørelser, der træffes i sådanne sager for øjeblikket, rimelige? Jeg tænker på, at bidragsydere kan pålægges uddannelsesbidrag til barnets 24. år, hvilket næppe er rimeligt i forhold til vores uddannelsesstøttelovgivning; men jeg har forstået, at dette sidste problem formentlig løses ved den kommende revision af børneloven.

Vi bør diskutere bidragsreglerne generelt i relation til anden social- og arbejdsmarkedslovgivning. I dag er bidragsreglerne, så vidt jeg kan se, uafhængige af andre regelsæt. Er det rimeligt, eller bør regelsættene ses i en indbyrdes sammenhæng?

Punkt 3 i forslaget er så spørgsmålet om ligestilling mellem mænd og kvinder med hensyn til bidragspligt. Jeg noterede mig med tilfredshed, at ministeren vil medvirke til, at Højesteret får lejlighed til at vurdere dømsafgørelser om kvinders bidrag til mænd.

Så vidt jeg har kunnet følge med, bliver sager, der i indhold er stort set identiske, afgjort vidt forskelligt alt efter, om det er mænd eller kvinder, der skal modtage bidraget. Jeg tænker ikke mindst på den landsretsdøm fra marts 1993, mener jeg det er, som også er citeret i forslaget. Den virker på mig aldeles horribel. Jeg skal dog medgive landsretten, at dens afgørelse var en lille smule bedre end byrettens, der overhovedet ikke ville tillægge den pågældende mand nogen form for bidrag.

Jeg noterede mig også ministerens bemærkninger om de hjemmegående hustruer. Her havde vi jo faktisk en sag med en hjemmegående mand, der ikke havde erhvervsevne, og som var ved at ryge ud af systemerne; men han fik altså et lille bidrag i 3 år efter, tror jeg, 22 års ægteskab. Det er ikke en rimelig afgørelse. Derfor synes jeg, det er godt, at disse sager så snart som overhovedet muligt kan blive forelagt til Højesterets afgørelse, så vi får at se, om det virkelig også er Højesterets mening, at det skal være sådan. Og så må vi jo handle her alt efter, hvordan Højesteret afgør sagerne.

Vi kan som sagt ikke støtte forslaget i dets nuværende form, men vi synes, det er godt, at det er kommet frem; vi synes, det er godt, at vi får denne drøftelse, og vi deltager meget gerne i drøftelser om, skal vi sige, mere eller mindre administrative ændringer i systemet, som det er i dag. Vi mener, at der er behov for en sådan drøftelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil godt allerede på nuværende tidspunkt samle lidt op.

Jeg er helt enig i, at denne problemstilling langsomt bliver afviklet – desværre, kan man sige, for hovedårsagen til, at den bliver afviklet, er, at ægteskaber ikke varer så længe, som de har gjort, og det er jo i virkeligheden ikke så positivt – men selv om det set i forhold til dette forslag går i den rigtige retning, så går det for langsomt, og det er ikke den rigtige måde, problemet bliver løst på, nemlig ved at borgerne er gift i kortere og kortere tid.

Det er jo rigtigt, at det tidsubegrænsede bidrag aftrappes langsomt, men det, man skal være opmærksom på, er, at pensionsrettighederne opretholdes, og det er en væsentlig ting. Det er væsentligt for den næste ægtefælle, som går glip af en stor del af pensionsrettighederne.

Må jeg så også sige med hensyn til forskelsbehandlingen, hvor ministeren nævner, at man er ligestillede efter loven, at det er rigtigt nok, men det er man sandelig ikke i praksis. Lad mig her rette en tak til fru Dorte Bennedsen, som netop bekræftede, at der ikke er ligestilling i praksis. Jeg er også glad for, at ministeren er indstillet på, at vi går videre til Højesteret med en sag; jeg er sikker på, at jeg kan finde én allerede i løbet af 14 dage.

Med hensyn til lige behandling i beregning af de økonomiske forhold mener ministeren ikke, at mine konklusioner og min fremstilling er rigtig. Så må jeg henvise ministeren til at læse forslagets bemærkninger én gang til og se de eksempler, der dér er opregnet. Deraf fremgår det tydeligt, at der er en væsentlig forskel på, hvordan man beregner bidragsynderens og bidragsmodtagerens økonomiske forhold.

Specielt tages der, hvis bidragsyderen er en lille selvstændig erhvervsdrivende, mange flere ting med end de privatøkonomiske forhold, også ting, som bidragsyderen ikke engang er i besiddelse af – det kan være omkostninger ved driften osv. Det er der masser af eksempler på, og jeg skal gerne sende en stak sager til justitsministeren, selv om jeg ved, at han har fået dem tidligere, for de personer, der henvendte sig til mig, har tidligere henvendt sig til ministeren.